

CORONA PANDEMIE: WIE IS DE WHO?

Posted on 23. März 2020

*Een commentaar **van Ernst Wolff**.*

De leiding van de strijd tegen het nieuwe coronavirus is in handen van de Wereldgezondheidsorganisatie WHO. Het kondigt de aantallen besmette, overleden en herstellende mensen aan, informeert over de verspreiding van de ziekte en coördineert de maatregelen om de ziekte in te dammen.

Wie is deze organisatie? Wie heeft het opgericht? Hoe heeft het zijn missie tot nu toe vervuld? Wie financiert het?

Hier is een samenvatting van de belangrijkste feiten:

De WHO (Wereldgezondheidsorganisatie) werd in 1948 opgericht als een gespecialiseerd agentschap van de Verenigde Naties. Het hoofdkwartier is gevestigd in Genève en telt momenteel 194 lidstaten. Sinds 2017 staat het onder leiding van de voormalige Ethiopische minister van Volksgezondheid en Buitenlandse Zaken, Dr. Tedros Ghebreyesus.

Het officiële mandaat van de WHO is "het bereiken van de hoogst haalbare gezondheidsstandaard voor alle volkeren". Zij heeft het recht om internationaal erkende normen vast te stellen voor de behandeling van ziekten, de omgang met milieugif en de bescherming tegen nucleaire gevaren. Het biedt ook technische bijstand aan landen in nood en ondersteunt en coördineert de internationale reacties op noodsituaties op gezondheidsgebied.

De twee financieringsbronnen van de WHO

De WHO heeft momenteel een budget van ongeveer 4,4 miljard dollar en heeft twee belangrijke bronnen van inkomsten: In de eerste plaats vaste bijdragen die door de regeringen van de lidstaten worden betaald en die gebaseerd zijn op de bevolkingsomvang en het niveau van hun nationaal product. De tweede is een vrijwillige bijdrage van lidstaten, stichtingen, bedrijven en particulieren.

De vaste bijdragen worden gebruikt om de algemene uitgaven en de programma-activiteiten te dekken. Vrijwillige bijdragen worden door de donoren toegekend voor specifieke activiteiten en zijn gereserveerd.

In de eerste drie decennia van haar bestaan werd de WHO voornamelijk gefinancierd met vaste bijdragen van de lidstaten, waarbij de Verenigde Staten de grootste donor waren. Met de wereldwijde deregulering en de toenemende invloed van het neoliberalisme begon in het midden van de jaren zeventig een privatiseringsgolf die niet ophoudt bij de WHO. Het aandeel van de

particuliere middelen in de begroting is in de daaropvolgende decennia voortdurend toegenomen.

In 1993 heeft de VS de bevrozing van de verplichte bijdragen erdoor gedrukt. In 2017 gaf de Amerikaanse president Trump opdracht om het aandeel van de VS met bijna de helft te verminderen. Vandaag de dag is minder dan 20 procent van de WHO-begroting afkomstig van de regeringen van de lidstaten. Meer dan 80 procent bestaat uit vrijwillige en grotendeels geoormerkte bijdragen van overheids- of particuliere donoren, voornamelijk stichtingen en farmaceutische bedrijven.

Het belang van particuliere economische belangen

Iets meer dan 14 procent van het totale budget is momenteel afkomstig van de Bill en Melinda Gates Foundation. Het is al enkele jaren de grootste particuliere donor en heeft sinds de millenniumwisseling 2,5 miljard dollar gedoneerd aan de WHO. Alleen al in 2016 en 2017 was het jaarlijkse bedrag 629 miljoen dollar - grotendeels bestemd voor vaccinatiecampagnes.

De Gates Foundation heeft in totaal 1,6 miljard dollar gedoneerd aan de WHO om poliomyelitis te helpen verminderen. Deze strijd heeft de gevreesde ziekte wereldwijd bijna uitgeroeid. Tegelijkertijd heeft het zeer hoge winsten opgeleverd voor verschillende farmaceutische bedrijven, waarvan de vertegenwoordigers zitting hebben in het bestuur van de Gates Foundation, en heeft het ervoor gezorgd dat hun aandelenkoersen sterk zijn gestegen. Dit kwam op zijn beurt ook ten goede aan de Gates Foundation, die onder meer aandelen in de farmaceutische bedrijven GlaxoSmithKline, Novartis, Roche, Sanofi, Gilead en Pfizer bezit.

De Gates Foundation beweert de wereldwijde gezondheid te dienen. Zij ziet geen tegenstrijdigheid in het houden van aandelen in oliemaatschappijen of bedrijven als Coca-Cola, Pepsi-Cola, Nestlé of de alcoholmaatschappijen Anheuser-Busch en Pernod. De WHO ontkent dat haar handen gebonden zijn vanwege haar financiële afhankelijkheid van de Gates Foundation als het gaat om het nemen van maatregelen tegen schadelijke activiteiten van de olie-industrie of de zoete- en alcoholindustrie.

Bijna vier jaar geleden vond binnen de WHO een beslissende structurele verandering plaats ten gunste van de particuliere sector. Tot die tijd mochten alleen non-profit organisaties deelnemen aan de werk- en taskforces van de WHO, waar de belangrijkste beslissingen van de organisatie worden genomen. Na een besluit van de Algemene Vergadering van de WHO in mei 2016 mogen commerciële bedrijven nu ook rechtstreeks invloed uitoefenen op strategische beslissingen in deze organen.

Vogel- en varkensgriep

Waarschijnlijk is de belangrijkste taak van de WHO om in te grijpen in pandemieën en de wereldwijde inspanningen om deze in te dammen te coördineren. Griepspandemieën komen het meest voor. Het gaat onder meer om de vogelgriep van 2005 en de varkensgriep van 2009/2010.

Tijdens de vogelgriepepidemie waarschuwde de griepdirecteur van de WHO, de Duitse Klaus Stöhr, dringend voor een wereldwijde besmettingsgolf met "tot zeven miljoen doden". Als reactie daarop kochten overheden de griepmedicijnen Tamiflu en Relenza voor miljoenen.

In 1996 verwierf de Zwitserse farmaceutische reus Roche de licentie voor de productie van Tamiflu van het Amerikaanse biotechnologiebedrijf Gilead, waarvan de voormalige voorzitter en grootaandeelhouder de voormalige Amerikaanse minister van Defensie Donald Rumsfeld was. Roche verdiende meer dan een miljard Zwitserse frank met de verkoop van Tamiflu.

De vogelgriep eiste niet de aangekondigde 7 miljoen levens, maar in totaal 152 levens wereldwijd. Klaus Stöhr, die een beslissende rol speelde in de strategie van de WHO, verliet de WHO nadat de pandemie was afgenomen om een bestuursfunctie te vervullen bij het Zwitserse farmaceutische bedrijf Novartis.

Tijdens de Mexicaanse griepepidemie van 2009 heeft de WHO opnieuw de noodtoestand uitgeroepen. Marie-Paule Kieny uit Frankrijk was op dat moment hoofd van de WHO-vaccinatie-eenheid. Tot 1988 werkte ze voor Transgene SA, een biotechnologiebedrijf met strategische partnerschappen voor de productie van vaccins met het farmaceutische bedrijf Roche, en voordat ze bij de WHO kwam, was ze actief in het European Vaccine Initiative, dat door veel farmaceutische bedrijven wordt gesponsord.

De waarschuwingen van de WHO voor de gevolgen van de Mexicaanse griep waren opnieuw zo drastisch dat veel regeringen noodvoorraden hebben opgebouwd. Alleen al Duitsland bestelde destijds voor 450 miljoen euro aan griepgeneesmiddelen en vaccins.

Aangezien de eigenlijke besmettingsgolf echter relatief mild was en er in Duitsland slechts 258 doden per 226.000 ziekten vielen, minder dan een normale seizoensgriepepidemie, moesten de overheidsvoorraden die met belastinggeld werden betaald, worden vernietigd wegens een gebrek aan vraag.

De WHO en de Wereldbank

In 2017 richtte de Wereldbank samen met herverzekeraars - d.w.z. bedrijven die verzekeringsmaatschappijen verzekeren - een noodfonds voor epidemieën op, dat volgens de toenmalige president "miljoenen mensen zou redden".

De kern van dit fonds wordt gevormd door zogenaamde pandemische obligaties, die door grote beleggers, pensioenfondsen, vermogensbeheerders en stichtingen worden gekocht en die een door de staat gegarandeerde rente tot 11 procent opleveren. In het geval van een uitbraak van een pandemie lopen beleggers het risico een deel van hun geld of al het geld dat ze voor de obligaties hebben betaald, te verliezen.

Het officiële doel van pandemieobligaties is om landen te helpen die geld nodig hebben om geld in te zamelen in het geval van een pandemie-uitbraak. De uitbetaling van het geld is echter afhankelijk van de criteria die door de WHO zijn vastgesteld en die contractueel zijn vastgelegd op enkele honderden pagina's voor elke obligatie.

Toen het ebolavirus in 2018 in Congo woedde, waarbij meer dan tweeduizend mensen omkwamen, was het de op één na ernstigste uitbraak van de ziekte ooit. Toch werd slechts een klein deel van het geld (61 miljoen dollar) uitbetaald, omdat de kleine lettertjes van de obligaties de volgende clausule bevatten De ziekte moet de grens met twee buurlanden overschrijden en binnen een bepaalde periode ten minste 20 slachtoffers eisen. In Oeganda, een buurland van Congo, werden destijds echter slechts 3 sterfgevallen vastgesteld - door de WHO.

Bovendien werden de 61 miljoen dollar pas drie maanden na het uitbreken van de pandemie uitbetaald, zodat ze niet langer konden helpen om de verspreiding van de ziekte in een vroeg stadium te voorkomen.

Uit een na de Ebolapandemie gepubliceerde studie over de effectiviteit van pandemische obligaties blijkt dat er tot nu toe meer geld is uitgegeven aan rentebetalingen voor financiële investeerders dan voor landen die door het Ebolavirus zijn getroffen.

Hedgefondsen, de WHO en het Coronavirus

Hedgefondsen zijn financiële ondernemingen die zich mogen gedragen als banken, maar niet onderworpen zijn aan hun beperkingen. Na hun goedkeuring in het kader van de deregulering hebben steeds meer banken hun eigen hedgefondsen opgericht en dus precies die transacties uitgevoerd die voorheen voor hen verboden waren.

Als gevolg daarvan zijn de hedgefondsen steeds machtiger geworden en domineren ze nu het

wereldwijde financiële toneel. Door hun constante jacht op snelle rendementen en de immense winstkansen op het gebied van farmaceutica, de meest lucratieve industrietak ter wereld, hebben ze ook aandelen in tal van farmaceutische bedrijven en kunnen ze via hen ook invloed uitoefenen op de WHO.

Na de wereldwijde financiële crisis van 2007/08 hebben de centrale banken het wereldwijde financiële systeem elf jaar lang in leven gehouden door steeds meer geld te injecteren en de rente te verlagen. Sinds 2019 werkt deze strategie echter niet meer. Zoals de ernstige verstoringen op de financiële markten van de afgelopen vier weken laten zien, stort het systeem op dit moment eindelijk in.

De hedgefondsen hebben in de loop van deze ineenstorting enorme verliezen geleden en proberen deze op dit moment op twee manieren te compenseren: Ten eerste wedden ze op dalende prijzen en ten tweede eisen ze, vanwege hun marktmacht, steeds grotere reddingsoperaties (d.w.z. geldinjecties) van overheden en centrale banken, en krijgen ze die ook.

Geen van deze maatregelen draagt bij aan het herstel van het systeem, maar verergert de crash en vooral de gevolgen voor de werkende bevolking, die wordt bedreigd door massale werkloosheid en massale armoede op een nooit eerder geziene schaal. Het parasitaire gedrag van hedgefondsen heeft dus het potentieel om de massa's tegen hen en hun medeplichtigen in de politiek en de media te keren.

Is het onder deze omstandigheden niet denkbaar dat iemand hier zijn eigen macht uitbuit en een organisatie als de WHO heeft, die door zijn eigen belangen wordt gecontroleerd, maar die zich in de ogen van het publiek inzet voor de wereldgezondheid, massahysterie op ongekennde schaal creëert om de aandacht af te leiden van de eigen plundering van het instortende systeem en zich voorbereidt op het onderdrukken van de aanval van de massa's door middel van nooddecreten van de politie en het leger?

+++

Met dank aan de auteur voor het recht om het artikel te publiceren.

+++

Foto bron: / Shutterstock

+++

KenFM streeft naar een breed spectrum aan meningen. Opiniëartikelen en gastbijdragen hoeven niet de mening van de redactie te weerspiegelen.

+++

Vind je ons programma leuk? Informatie over verdere ondersteuningsmogelijkheden vindt u hier: <https://kenfm.de/support/kenfm-unterstuetzen/>

+++

Nu kunt u ons ook ondersteunen met Bitcoins.

BitCoin-adres: 18FpEnH1Dh83GXXGpRNqSoW5TL1z1PZgZK